

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Inspectoratul General de Carabinieri împotriva lui
Vsevolod Saraņteș

(încasarea prejudiciului material cauzat)

împotriva deciziei din 24 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

Dosarul nr. 2ra-982/24
NR. PIGD 2-22086131-01-2ra-13082024

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. Eleonora Badan-Melnic
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Panov, V. Cotorobai, V. Mihaila

13 mai 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de
Inspectoratul General de Carabinieri,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 iunie 2022, Inspectoratul General de Carabinieri a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vsevolod Saranțev solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 1 905 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că pârâtul Vsevolod Saranțev a fost trecut, prin ordinul nr. 15 ef. din 30.01.2012 al Departamentului Trupelor de Carabinieri, din rândul militarilor în termen în rândul militarilor prin contract. Ulterior, acestuia i-a fost achitată indemnizația unică în mărime de două salarii de funcție, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 650/2006. În urma unei inspecții financiare, Inspecția financiară din cadrul Ministerului Finanțelor a emis Prescripția nr. 27-04-04/1549 din 24.11.2014, prin care s-a constatat achitarea nejustificată în plus a sumei de 1 905 lei în beneficiul pârâtului.

3. Prin notificarea nr. 1/11-825 din 13.05.2022, reclamantul a solicitat restituirea benevolă a prejudiciului în termen de 15 zile, însă aceasta nu a fost recepționată de pârât.

4. La 28 aprilie 2023, reclamantul a depus cerere de majorare a pretențiilor, solicitând suplimentar încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 310 lei, cu anexarea actelor justificative.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 iunie 2023, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 30 iunie 2023, Inspectoratul General de Carabinieri a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 iunie 2023, iar la 18 ianuarie 2024 a depus apelul motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 24 aprilie 2024, Curtea de Apel Chișinău a respins, ca neîntemeiat, apelul declarat de Inspectoratul General de Carabinieri și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 iunie 2023.

8. Din materialele cauzei s-a constatat că, în baza ordinului nr. 15 ef. din 30.01.2012 al Departamentului Trupelor de Carabinieri, Vsevolod Saranțev a fost trecut din categoria militarilor în termen în cea a militarilor prin contract. Ulterior, la încadrarea în serviciul prin contract, acestuia i-a fost achitată indemnizația unică în mărime de două salarii de funcție, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 650/2006.

9. Instanța de apel a reținut că, prin Prescripția nr. 27-04-04/1549 din 24.11.2014, Inspekția Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor a constatat existența unor iregularități generale în activitatea economico-financiară a Departamentului Trupelor de Carabinieri, inclusiv plăți nejustificate la retribuirea muncii. Totuși, din conținutul acestei prescripții nu rezultă în mod expres că Vsevolod Saranțev ar fi beneficiat de o supraplata în cuantumul de 1 905 lei.

10. Colegiul a mai reținut că acțiunea reclamantului a fost întemeiată pe prevederile art. 1979 Cod civil privind îmbogățirea nejustificată. Cu toate acestea, s-a constatat că norma invocată nu este aplicabilă raportului juridic dedus judecății, întrucât aceasta a intrat în vigoare la 01.03.2019, iar situațiile juridice invocate sunt anterioare acestei date, nefiind admisibilă aplicarea retroactivă a legii civile.

11. Totodată, instanța de apel a constatat că materialele dosarului nu conțin probe concludente care să confirme efectuarea efectivă a plăților pretinse către pârât. Din informația privind indemnizațiile achitate nu rezultă existența unui document confirmativ de plată în privința lui Vsevolod Saranțev, iar prescripția Inspekției Financiare nu constituie, în sine, o probă suficientă pentru a demonstra existența unui prejudiciu sau a unei îmbogățiri fără just temei.

12. Instanța a reținut că apelantul Inspectoratul General de Carabinieri nu a prezentat în apel probe noi sau argumente suplimentare relevante, limitându-se la reiterarea poziției exprimate în fața primei instanțe și la contestarea aprecierii probelor deja administrate. În aceste condiții, s-a concluzionat că hotărârea primei instanțe corespunde exigențelor art. 239–241 Cod de procedură civilă, fiind motivată, întemeiată și pronunțată cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. La 12 august 2024, Inspectoratul General de Carabinieri a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2024, solicitând

admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

14. În motivarea recursului, recurentul a invocat art. 432 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Recurentul a susținut că instanța de apel a reținut eronat lipsa probelor privind efectuarea plăților către Vsevolod Saranțev, ignorând materialele cauzei, or, potrivit ordinului nr. 23 din 01.02.2012 al Departamentului Trupelor de Carabinieri și prevederilor pct. 4 din Anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650/2006, pârâtului i-a fost achitată indemnizația unică la încadrarea în serviciul militar prin contract.

15. Totodată, recurentul a invocat că, prin Prescripția nr. 27-04-04/1549 din 24.11.2014, s-a constatat acordarea nejustificată a sumei de 1 905 lei în beneficiul pârâtului și obligația de recuperare a acesteia. A arătat că documentele justificative nu mai sunt disponibile, fiind distruse conform procesului-verbal nr. 1 din 25.01.2018, iar instanțele inferioare au apreciat eronat probele, ignorând înscrisurile relevante.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

16. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

17. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

18. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

19. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

20. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 24 aprilie 2024.

22. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 02 iulie 2024 (f.d. 87). Prin urmare, recursul declarat de Inspectoratul General de Carabinieri la 12 august 2024, a fost depus în termenul legal prevăzut de lege (a se vedea pct. 18).

23. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

24. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

25. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

27. Completul de judecată notează că argumentele invocate de recurent nu infirmă constatările și concluziile instanței de apel, care a examinat cauza sub toate aspectele relevante, cu respectarea normelor de drept material și procesual. Criticile formulate vizează, în esență, dezacordul recurentului cu soluția pronunțată, fără a demonstra existența unor erori de drept sau de fapt apte să conducă la casarea deciziei. Or, instanța de apel a reținut în mod corect că pretențiile privind încasarea sumei de 1 905 lei nu sunt întemeiate, întrucât nu au fost prezentate probe concludente privind efectuarea plăților către Vsevolod Saranțev, iar prescripția Inspecției Financiare nu confirmă în mod direct existența unei supraplăți în privința acestuia.

28. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

29. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări corecte a normelor legale incidente, iar raționamentele acesteia sunt clare și coerente, reflectând concordanța dintre situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

30. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

31. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General de Carabinieri.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat